

En ze bakte een prachtig koekemannetje!
Zijn oogjes waren van krenten en zijn neus was
een kers en hij had een roze suikerjas aan.

Maar zodra ze weg was, ging het koekemanne-
tje rechtop zitten. Toen hij merkte dat hij alleen
was, klom hij van de tafel af en holde de deur
uit en de wijde wereld in.

Maar het koekemantje lachte en riep:

“Loop maar, loop maar,
zo hard als je kan.

Je kan me toch niet vangen.

Ik ben de koekeman!

Ik ben niet bang voor de oude vrouw,

ik ben niet bang voor jou,

ik ga zo gauw gauw gauw!”

En hij liep en hij liep en hij liep en achter hem
liepen het oude mannetje en het oude vrouwtje.

